

Kappelin Kaikuja

21. vuosikerta 4/2022

Pääkirjoitus

"Vielä on tallin ovi auki. Jeesuksen löytää saa, kun ilosanoma niin suuri jouluna aukeaa. Vielä voi enkeleitä kuulla, kun sanaa saarnataan. Vielä voi iloitsemaan tulla, kunniata laulamaan." (Siionin Kannel 2, laulu 541:1)

Vuoden aikana on yksi erityinen ajanjakso, jolloin me ihmiset aidosti pyrimme heittämään eripuraisuudet sekä riidat taka-alalle. Tällöin ainakin jollakin tavalla haluamme sietää niitäkin lähimmäisiämme, joiden kanssa on ollut jotakin eripuraisuutta. Ei ole suuri salaisuus, että joulunaika on ajanjakso, jolloin ihmismieli herkistyy ja näkee myös toisen ihmisen. Haluamme muistaa myös vähäosaisempia lähimmäisiämme mm. erilaisten keräysten ja joulupatojen muodossa tai vaikkapa viemällä ruokakassin tarvitseville. Voimme siis todeta laulun sanoin: *"Niin hyvä, lämmin, hellä on mieli jokaisen. Oi jospa ihmisellä ois joulu ainainen."* (J.H.Erkko)

On suuri ilonaihe, että edes joulunaikaan mielemme herkistyy näkemään toisen ihmisen, lähimmäisemme. Jouluinen mielenlaatu on kristillinen. Tämän vuoksi meillä tulisi olla vuoden

jokaisena päivänä lähimmäisemme huomioiva joulumieli. Arjen harmaudessa ja haasteissa voi kuitenkin mielenlaatumme olla kaikkea muuta kuin edellä mainittuja. Aina voimme kuitenkin kilvoitella tuon tavoitteen toteuttamisessa pienin mutta määrätietoisin askelin edeten. Voisiko tällainen jouluinen mielenlaatu vallata meidän sydämemme useamminkin vuoden aikana? Ei se mahdotonta ole, sillä tämän voi saada aikaan vain joulun Herra, Jeesus Kristus.

"Voit joulun elää joka päivä vaan ja parhaan vuotes tulet tuntemaan, jos vain joulun Lapsi saa, sydämessäs asustaa, niin silloin joulu luonas aina on."

Adventista jouluun

Useana vuonna olen havahtunut siihen, että joulu lähestyy ja menee ohitse liian nopeasti. Itselläni on parasta aikaa juuri valmistautuminen ja juhlan odottaminen. Siksi haluankin asettaa kyntteliköt esille jo hyvissä ajoin marraskuun puolella. Samalla tavalla kuin teemme ulkoisia valmisteluja, voimme valmistautua sisäisesti vastaanottamaan joulun Herran, Jeesuksen Kristuksen.

Hän on todellinen valo kaikenlaisen pimeytemme keskellä.

Adventinaika on odottamista ja valmistautumista! Ensiksikin saamme odottaa Jeesuksen toista tulemistä ja Taivaan Kotia. *"Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet, eikä merta enää ole. Ja pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköä, valmistettuna niinkuin morsian miehellensä kaunistettu. Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: - Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja hän on asuva heidän keskellensä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on heidän Jumalansa; ja hän on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt."* (Ilm. 21:1-4)

Adventinaikana odotamme myös joulua. Molemmat merkitykset kutsuvat meitä valvomaan omaa tilaamme ja valmistautumaan suureen juhlaan. Saamme valmistautua Taivasta varten ja samalla valmistaudumme viettämään Jeesuksen syntymäjuhlaa. Molemmat asiat ovat tärkeitä. Saamme iloiten viettää joulujuhlaa ja samalla riemuita siitä, että Jeesukseen uskoen pääsemme tämän maallisen elämämme päättyessä viettämään Taivaallista juhlaa. Tulevan Taivasjuhlan rinnalla kaikki maalliset juhlat kalpenevat! Sinäkin saat olla matkalla Taivaaseen. "Jeesuksen kuolo ja kasteeni kallis, niissä mä kurja olen Taivaaseen valmis."

Lämmin kiitos

Pyhän Sydämen kappelilla kokoontuu vireä messuyhteisö. Ilman monia vapaaehtoisia käsiä ja jalkoja ei tällainen toiminta olisi mahdollista. Monenlaista työtä tehdään, että kirkkokansa voisi kokoontua kuulemaan Herran Sanaa ja nauttimaan ehtoollista. Mitään tehtävää erittelemättä kiitän juuri Sinua antamastasi ajasta messuyhteisömme rakentamisessa ja ylläpitämisessä. Tehtäväkenttä on laaja ja monimuotoinen. Tekijöitä ja ammattitaitoa riittää mitä moninai- sempien tehtävien hoitamiseen! Kiitos Sinulle, joka rukoilet, annat varojasi työhön ja osallistut Kappelin toimintaan. Kiitos Jari-pastorillemme uskollisesta messuyhteisömme paimenuudesta! Sydis on meille kaikille kodinomainen paikka, jonne on turvallista tulla kuulemaan Jumalan Sanaan perustuvaa ja selkeää julistusta sekä kohtaamaan uusia ja vanhoja ystäviä. Kiitos!

"Kansa, joka tänäänkin vaeltaa pimeydessä, on näkevä suuren valkeuden, sillä meille lapsi syntynyt on Betlehemissä, on annettu Poika ihmeellinen. Hän on Rauhan Ruhtinas. Hän on Herra, hän on Kuningas. Hän on maailman Valkeus. Hän on Toivo, hän on Pelastus." (Siionin Kannel 2, laulu 538:1)

Toivotan kaikille hyvää sekä siunauksellista adventin- ja joulunaikaa!

Jorma Tikkamäki
päätoimittaja

Lapsiperheen joulunviettoa

Helsingissä Malmilla asuvien Hannele ja Lasse Rämön perheessä joulun valmistautuminen alkaa piparitalkoilla, joista ensimmäiset pidetään jo marraskuussa.

”Aiemmin minä vastasin rakennusteknisestä puolesta, kuten sokerilii-mauksesta, mutta nykyään tuo hoituu jo lapsiltakin”, Lasse hymyilee.

Pipareita koristelemassa on Hannelen ja Lassen kaksitoista lasta, joista yksi on jo muuttanut omilleen opiskelemaan lääketiedettä. Perheen elokuussa syntynyt kuopus, Luuka, taitaa vielä katsella koristelu-urakkaa vierestä.

Joulujuhlia ja konsertteja

Lasse työskentelee ortopedina HUS Töölön sairaalassa, kun taas luokanopettaja Hannele on töissä ”Oy Rämö Ab:ssä”, kuten Lasse asian ilmaisee. Adventtiaikana isossa perheessä riittää koulun ja eskarin joulujuhlia, ja musisoivilla lapsilla on myös omat joulumatineansa. Lapset soittavat pianoa, huilua, viulua, kitaraa, klarinettia ja selloa, ja kuorolaulajiakin löytyy.

”Keskenämme neuvotellaan, kumpi osallistuu mihinkin, mutta joskus on rekrytoitu myös isovanhempia yleisöön.”

Lasse laulaa Ylioppilaskunnan Laulajissa, ja joulukonsertit vievät osansa joulukuun illoista. Kiertueen päättä-

vään konserttiin Johanneksen kirkossa tulevat usein kuorolaisten perheet, ja se onkin yksi Rämöjen jouluperinteistä.

Levon paikka

Lasse ja Hannele ovat käyneet jo pitkään Kappelin messuissa. Perheen pienimmät osallistuvat pyhäkouluun vanhempien sisarustensa kanssa.

”Kappeli on meille hengellinen koti, jossa on tärkeää myös kristittyjen yhteys, kun messussa tapaa ystäviä ja sukulaisia. Kappelilla saa selkeää opetusta, ja se on levon paikka, jossa Jumala hoitaa sanallaan. Ajattelen myös niin, että tässä on hengellinen perintö, jota haluan välittää lapsillemme.”, Lasse sanoo.

Jouluperinteitä

Aikaisemmin Rämöt tapasivat viettää jouluaaton ja -päivän vuorotellen Lassen tai Hannelen vanhempien luona, mutta nyt joulunvieton rytmi on muotoutunut uudelleen.

”Sukulaiset tulevat meille kylään ja tuovat myös tarjoilut mukanaan. Lassen äiti taitaa kyllä tuoda pöydän antimista suurimman osan”, Hannele hymyilee.

Omista lapsuuden jouluista on tarttunut mukaan myös jouluperinteitä, kuten lasten joulunäytelmä.

”Kun minä ja serkkuni olimme pieniä, aikuiset vastasivat näytelmän suunnittelusta, mutta myöhemmin me lapset teimme näytelmän itse. Samoin on nyt meidän perheessämme eli lapset hoitavat näytelmän jo keskenään”, Lasse kertoo.

Aatto alkaa aina riisipuurolla ja joulukaakaolla kermavaahdon ja vaahtokarkkien kera. Sen jälkeen lapset katsovat Lumiukkoa ja puolilta päivin asetetaan seuraamaan joulurauhan julistusta Turusta.

”Jouluaaton hartaudessa tapamme myös käydä, tai sitten joulupäivän kirkossa. Jouluevankeliumi luetaan, ja lasten joulunäytelmäkin kertoo joulun sanomasta.”

Illansuussa tulee pukki jakamaan lahjoja, ja joku lapsista keksii

aina ihmetellä, miksi pukilla on oudon tuttu ääni. Hannele kertoo juttelewansa lasten kanssa myös siitä, miksi jouluna itse asiassa annetaan lahjoja.

”Olen huomannut senkin, miten helposti tulee ennen joulua muistuteltua lapsille siitä, että lahjoja ei tule, ellei ole kiltisti. Yritän päästä tästä eroon, koska eihän se siitä ole kiinni.”

Seimi ja risti

Rämöjen perheessä soi adventtiaikana paljon Jakarandan joululevy, jolta Hannele nimeää oman joululaulusuosikkinsa, ”Jo laulavat lumi ja tuuli”.

Seimeltä avautuu tie kohti ristiä.

Lasselle yksi tärkeä laulu on ”Joulupuu on rakennettu”, jota lapset laulavat usein sairaalan joulujuhlassa. Toiseksi Lasse mainitsee tutun ”Heinillä härkien kaukalon”, jonka viimeisen säkeistön alkusanat ”Ristillä rinnalla ryövärin” puhuttelevat erityisellä tavalla, kun joulu sidotaan siinä pääsiäisen tapahtumiin. Seimeltä avautuu tie kohti ristiä.

Teksti: Katariina Takala

Kuva: Rämöjen kotialbumi

Rämöjen perhe:

Lasse ja Hannele

Noora, 19 v.

Miika, 18 v.

Veera, 18 v.

Moona, 16 v.

Saara, 14 v.

Joonas, 12 v.

Seela, 10 v.

Kiira, 8 v.

Miisa, 6 v.

Saaga, 4 v.

Niila, 2 v.

Luuka (elokuussa syntynyt)

Onko sähköpostiosoitteesi Pyhän Sydämen kappelin sähköpostilistalla? Ellei ole, lähetä sähköpostiosoitteesi osoitteeseen jari.rankinen@sley.fi ja pyydä lisäämään se listalle.

Joka viikko osoitteisiin, jotka ovat tällä listalla, lähetetään sähköposti, jossa kerrotaan sen viikon toiminnasta Pyhän Sydämen kappelissa. Sähköpostissa on myös linkki YouTubeessa lähetettävään sen viikon jumalanpalvelukseen tai jumalanpalveluksiin.

Löydät meidät myös

Facebookista

YouTubeesta

Instagramista

Pyhän Sydämen kappelin nettisivut

Kappelin nettisivut löydät osoitteesta

www.pyhansydamenkappeli.sley.fi

Armo koskee myös minua

Anna-Liisa Markkula on Sley'n uusi talouspäällikkö ja aktiivinen jäsen Pyhän Sydämen kappelin messuyhteisössä.

Anna-Liisan syntymäpaikka on Isokyrö ja hän asui Vaasassa parikymmentä vuotta. Juuret ovat siis Etelä-Pohjanmaalla.

- Pohjanmaalla sanotaan suoraan. Pohjalaiset ovat sitkeitä ja yrittäjiys on arvossa. Ja aatteellisuus on vahvaa. On ollut ja on vahvoja hengellisiä ja maallisia liikkeitä, Anna-Liisa kuvaa maakuntaa, josta on lähtöisin.

Pääkaupunkiseudulle he muuttivat 20 vuotta sitten. Aviopuolisio Paavo sai työpaikan täältä ja Anna-Liisa lähetti viestin Teemu Kakkurille, silloiselle Helsingin Evankelisen Opiston rehtorille, ja kysyi, olisiko opistossa työtä kauppatieteiden maisterille. Ja työ löytyi.

- Toimin ensiksi kauppatieteiden linjan opettajana, sitten vararehtorina ja lopuksi opiston rehtorina.

Keskeinen osa HEO:n opintotarjontaa olivat ja ovat edelleen eri tieteenalojen linjat. Lukuvuoden aikana niillä suoritetaan avoimen yliopiston

kautta yliopiston ensimmäisen vuoden opintoja ja valmistaudutaan pääsykokeisiin.

Kuolleita kieliä kesällä

Anna-Liisa on myös teologian maisteri. Hän opiskeli teologiaa lähinnä kesälomillaan.

- Opiskelijat ihmettelivät, kun kerroin viettäväni kesän kirjastossa kuolleita kieliä – muinaista hepreaa, kreikkaa ja latinaa – opiskellen. Juuri ennen lähtöämme Keniaan sain gradun valmiiksi. Teologian opinnoissa parasta antia minulle olivat dogmatiikan kurssit, varsinkin se, jolla opiskeltiin luterilaisia tunnustuskirjoja.

Anna-Liisa suoritti myös uskonnon opettajan pätevyuden mutta epäilee, saisiko tältä alalta työtä.

- Mahtaisiko mikään koulu ottaa näin konservatiivista opettajaa? hän nauraa.

Mitä 100 vuoden kuluttua?

Anna-Liisa kertoo lapsuuden kotinsa olleen uskonasioiden suhteen hyvin tavallinen suomalainen koti.

- Kirkossa käytiin jouluna ja joskus muulloin, iltarukous rukoiltiin ja uskottiin Jumalaan.

Hän kertoo olleensa puolisonsa kanssa Vaasan suomalaisen seurakunnan ja Sley'n tilaisuudessa, jossa puhujana oli Väinö Uusitalo, edesmennyt Sley'n kotimaantöyön johtaja. Väinö oli puhunut siitä, että usein elämää suunnitellaan liian lyhyellä tähtäimellä. Mietitään, mitä on 5 tai 10 vuoden kuluttua. Sen sijaan pitäisi ajatella, mitä tai missä on 100 vuoden kuluttua. On taivas ja kadotus ja jokainen on kuoleman jälkeen jommassakummassa.

- Tämän jälkeen osallistuimme aktiivisesti Eeron Kaumin vetämään raamatupiiriin Vaasan Luther-talolla. Ero opetti uskon suuria ja pienempiä asioita ja veti piiriä hienosti ja persoonallisella tavallaan.

Anna-Liisa käyttää sanoja, joita usein käytetään evankelisen herätysliikkeen piirissä: armo kirkastui. Jumalan suuri ja ehdoton armo on ollut aina ja sitten selvisi, että se koskee myös minua.

- Kävimme Paavon kanssa myös Sley'n oto (oman toimen ohella) -työntekijäkursin. Se on paras koulutus, jossa olen ollut. Kurssilla syvennyttiin mm. siihen, mitä on synty, mitä ovat kirkko ja sakramentit tai mitä tarkoittaa, että pastori messussa julistaa synninpäästön, Anna-Liisa kertoo.

Hän kertoo saaneensa tietää myöhemmin, että hänen isoäitinsä oli vahvasti mukana evankelisen herätysliikkeen toiminnassa.

- Isoäiti näytti kuvia, jotka kertoivat hänen olleen Evankeliumijuhlissa samassa paikassa, jossa nyt olen työssä. Tuntuu hyvältä ajatella, että usko siirtyy sukupolvelta toiselle.

Sen sijaan pitäisi ajatella, mitä tai missä on 100 vuoden kuluttua.

Jeesuksen kanssa taivaaseen

Anna-Liisa toimii nyt siis Sley'n talouspäällikkönä, puolisonsa Paavon jälkeen. - On välttämätöntä, että Sley'n tulot ja menot saadaan tasapainoon. Hienoa nähdä se päivä, jona tämä toteutuu.

Puhumme Anna-Liisan kanssa myös joulusta. Suunnitelmissa on käydä silloin Pohjanmaalla ja viettää aikaa lasten ja heidän perheidensä kanssa. Hän toivoo voivansa välittää lapsille ja lapsenlapsille sitä, että Jumalassa on turva. Hän tuli tänne luoksemme.

- En ehkä tarpeeksi puhu tästä, mutta voisimpa omalla esimerkilläni opettaa samaa, mitä isoäitini: Mitään ei tapahdu Jumalan tietämättä. Olemme hänen kässissään. Jos maailmassa tapahtuu pahaa, Jeesuksen kanssa pääsemme kuitenkin taivaaseen.

Anna-Liisa muistelee matkaa Keniassa, jossa he olivat lähetystyössä Paavon kanssa.

- Taisi olla jouluaatto, kuuntelimme autossa joululauluja ja ajoimme läpi kumpujen, joilla kulki paimenia ja lammaslauvoja. Ei ollut lunta, mutta oli joulun ja paljon samaa kuin ensimmäisenä jouluna.

Paikat, tilanteet ja olosuhteet ovat erilaisia mutta joulun on sama. On syntynyt Vapahtaja. Jumala tuli ihmiseksi.

Teksti: Jari Rankinen

Joulun ihme: Jumala syntyi ihmiseksi

Tietokoneen aikakaudella olemme oppineet ymmärtämään, miten tiettyillä ohjelmilla tehtyjä tiedostoja voidaan muuntaa (konvertoida) toisiin ohjelmiin soveltuviksi tiedostoiksi. Kristillisen uskon ilmaisu on monen vuosisataisen historiansa aikana joutunut samalla tavalla muuntumaan. Tällä en tarkoita, että kristillinen sanoma olisi muuttunut, vaan sitä, että se on jouduttu esittämään toisessa muodossa, jotta kyettäisiin kohtaamaan uudet ajan haasteet. Joulun ihme, joka todistaa meille käsittämätöntä asiaa: “Jumala syntyi ihmiseksi” on joutunut erityisesti ajan kuluessa kohtaamaan uusia haasteita.

Alkujaan juutalainen evankeliumi

Jumalan syntyminen ihmiseksi on salaisuus, jota ei kristillisessä traditiossa ole koskaan pyritty tyhjentävästi selittämään (1 Tim 3:16). Alkuseurakunnassa syntymän salaisuus pyrittiin ilmaisemaan Vanhan testamentin tekstien avulla ja niiden avulla todistamaan Jumalan voimallisesta teosta.

Tärkeimpiä Vanhan testamentin tekstejä oli Sananlaskut 8:22-31. Tekstissä puhutaan Jumalan persoonallisesta viisaudesta, joka on syntynyt iankaikkisuudessa ja asetettu kunniapaikalle Jumalan rinnalle. Jae 22 käännetään usein siten, että Herra “loi” Viisauden aikojen alussa. Kyseinen heprean verbi tulee kuitenkin tekstiyhteydessään ymmärtää niin, että Jumala

Tällä en tarkoita sitä, että kristillinen sanoma olisi muuttunut.

“hankki” Viisauden työtoverikseen ennen aikojen alkua. Sananlaskut 8:n mukaan Jumalan avustajana luomisessa on toiminut hänen persoonallinen Viisautensa. Jumala ei ole koskaan ollut olemassa ilman viisauttaan ja siksi hän ei ole voinut luoda sitä.

Teksti avasi kristityille mahdollisuuden ymmärtää, kuinka Jumala ja hänen Viisautensa ovat yksi, ja kuitenkin Jumala halusi rinnalleen työtoverin luomaan maailmankaikkeuden. Jouluna Jumalan Viisaus syntyy ihmiseksi.

Johanneksen evankeliumin alun joulun evankeliumi (Joh 1:1-14) liittyy Sananlaskujen 8. lukuun puhuessaan Jumalan Sanasta, jonka kautta maailma on saanut syntynsä. Vastaavia Sananlaskujen 8. lukuun liittyviä uskontunnustuksia löytyy jakeista 1 Kor 8:6, Kol 1:14-18 ja Hepr 1:1-3.

Kristologia hahmottuu kreikkalaisen filosofian paineessa

Juutalaisella pohjalla syntynyt kristillinen todistus siirtyi kreikkalaiseen maailmaan ja kohtasi siellä uudet haasteet. Kreikkalaisessa filosofiassa Jumala miellettiin etäiseksi. Ajatus siitä, että Jumala voisi syntyä luomakuntaansa

ihmiseksi oli järjenvastainen ajatus. Kreikkalaista filosofiaa lukeneet kristityt eivät kuitenkaan kehittäneet kirkossa vastakkaisasetelmaa: usko vastaan järki. Päinvastoin he aloittivat syvällisen teologisen työskentelyn, jossa pyrittiin ymmärtämään uskon salaisuutta.

Kirkon ensimmäisten vuosisatojen aikana hahmottui vähitellen oikea tapa ilmaista uskon salaisuus kreikkalaisen filosofian termein. Se kiteytettiin uskontunnustuksiin. Nikean uskontunnustus on yksi merkittävimpiä maamerkkejä kristillisessä teologiassa. Siinä on talletettuna Sananlaskujen 8. luvun pohjalta nousevan juutalaisen evankeliumin salaisuus: Jumalan Poika on ”ennen aikojen alkua Jumalasta syntynyt, Valo Valosta, tosi Jumala tosi Jumalasta, syntynyt ei luotu”, ja hän ”on samaa olemusta kuin Isä, ja jonka kautta kaikki on saanut syntynsä.” Uskontunnustus jatkuu, kuinka Jumalan Poika syntyi ihmiseksi meidän pelastuksemme tähden.

Anselm Canterburylainen

Noin tuhat vuotta Jeesuksen maanpäällisen vaelluksen jälkeen Englannissa vaikutti teologi Anselm Canterburylainen (1033-1109). Hän kirjoitti kristikunnalle teologisen helmen: Miksi Jumala

Jumalan tuli syntyä ihmiseksi voidakseen sovittaa ihmiskunnan synnit omalla kuolemallaan.

syntyi ihmiseksi, jonka SLEY-Kirjat on julkaissut suomeksi.

Kirjassaan Anselm selittää joulun ihmeen salaisuutta. Hän ei aseta järkeä ja uskoa vastakkain. Uskon kohde ei ole järjellä selitettävissä, mutta apostolien ja profeettojen välittämää uskon todistusta voidaan pyrkiä ymmärtämään paremmin. Anselmin mukaan Jumalan tuli syntyä ihmiseksi voidakseen sovittaa ihmiskunnan synnit omalla kuolemallaan. Millään muulla tavalla ei Jumala olisi voinut ihmiskuntaa pelastaa.

Antti Laato
professori, Åbo Akademi

Agnostikosta kristityksi

Olen käynyt Pyhän Sydämen kappelissa heinäkuusta 2021 alkaen. Jännitin hiukan ensimmäistä messua, koska en tuntenut kappelin messuyhteisöstä ketään etukäteen. Jännitys oli turhaa. Löysin sen, minkä olin toivonutkin löytäväni: aktiivisen kristittyjen yhteisön, jonka auktoriteettina on Raamatun teksti eikä esimerkiksi Ajan Henki.

Jumalan vai ihmisten sanaa?

On itse asiassa hämmästyttävää, miten yleistä nykyään on “kristinusko”, joka kieltää ainoan perustan, johon se ylipäätään voi rakentua — siis Raamatun. Tämä on erityisen tyypillistä liberalismille. En tietenkään tarkoita, etteikö joistain Raamatun kohdista olisi useitakin järkeviä tulkintoja ja etteikö niistä saisi keskustella.

Mutta minua häiritsee se, että liberalismiin ja perinteisen kristinuskon

Pelastusvarmuus perustuu Jumalan antamiin lupauksiin, ei omaan hyvyteeni.

monet perusoletukset ovat radikaalisti erilaiset. Kyse on mm. siitä, onko Raamattu pohjimmiltaan Jumalan sanaa vai ihmisen sanaa. Onko ihminen periaatteessa hyvä vai syntinen? Tai onko Jumala toiminut historiassa ihmeiden kautta vai ei? Onko Jeesus ainoa tie pelastukseen vai ei? Onko pelastuminen ylipäätään tarpeellista vai ei? Onko pelastava armo automaattista vai pitääkö se ottaa uskon kautta vastaan? Tai onko armo lisenssi syntiin vai hairahtuneen ihmisen turvaverkko?

Pelastumme armosta

Näkemykseni onkin, että vaikka liberalismi kovasti muistuttaa perinteistä kristinuskoa, se on itse asiassa erillinen uskontonsa — ja tällä hetkellä ehkäpä suurin uhka evankeliumille. Niin kauan kuin näkyvä kirkko on Raamatulle uskollinen, evankeliumilla on hyvät edellytykset levitä. Muussa tapauksessa ajaututaan (ja on osittain jo ajautettu) tilanteeseen, jossa evankeliumi häviää ja terve oppi mätänee. Mielestäni SLEY ja muut herätysliikkeet sekä Raamatulle uskolliset kirkot ylipäätään toimivat tärkeänä vastavoimana evankelislute-

rilaisen kirkon liberalisoitumiselle ja maallistumiselle.

Opillisesti olen perusprotestanttinen, en niinkään tiukasti esimerkiksi luterilainen tai kalvinisti (vaikkakin molemmista suuntauksista olen saanut paljon vaikutteita). Allekirjoitan epäroimattä uskonpuhdistuksen viisi pääperiaatetta eli “solaa”. Mielestäni Martti Luther ja muut uskonpuhdistajat osuivat naulan kantaan evankeliumin suhteen: Pelastumme yksinomaan armosta uskon kautta. Jumala antaa pelastavan uskon Pyhän Hengen välityksellä, ja pelastusvarmuus perustuu Jumalan antamiin lupauksiin, ei omaan “hyvyyteeni” (onneksi!).

Ylivoimaisesti paras selitys

Vaikka uskon lähde onkin Jumala eikä ihminen, olen vahvasti sitä mieltä, että kristinusko on järkevää. Ensinnäkin, yleisesti ottaen, uskomisen on luottamista johonkin tietoon, asiaan tai henkilöön. Jos tähän on hyvät syyt, uskomisen on järkevää. ”Uskonnollinen” uskomisen ei ole tästä poikkeus, vaikka emme pystykään (langenneisuutemme vuoksi) uskomaan evankeliumia ilman Pyhän Hengen todistusta.

Toiseksi, kristinusko perustuu historiallisiin tosiasioihin, joita voi

Jeesuksen ylösnousemus on ylivoimaisesti paras selitys kristinuskon synnylle, leviämislle ja olemassaololle.

tutkia. Toisin on esimerkiksi itämaisten gurujen sisäisten kokemusten laita — ne on pakko hyväksyä pelkällä “sokealla” uskolla. Kristinuskon todellisuus riippuu ratkaisevasti siitä, nousiko Jeesus Nasaretilainen kuolleista 2000 vuotta sitten. Ellei Jeesuksen fyysinen ylösnousemus ensimmäisenä pääsiäissunnuntaina ole objektiivinen, historiallinen fakta, kristinusko ei ole totta (1. Kor. 15:12-19). Mutta ihmeellistä kyllä, Jeesuksen ylösnousemus on ylivoimaisesti paras selitys kristinuskon synnylle, leviämislle ja olemassaololle.

Itse asiassa apologia, eli uskon puolustaminen järjen avulla, auttoi minua matkallani agnostikosta kristityksi. Apologia raivasi tiettyjä älyllisiä esteitä kristinuskon tieltä ja osoitti minulle, että kristillinen maailmankuva on hyvinkin järkevä. Apologia onkin teologian ohella lähellä sydäntäni.

Jutellaan lisää Sydiksellä!

Riku Koivusalo

KAPPELIN KAIKUJA -lehti lähetetään myös kaikille Pyhän Sydämen kappelin messuyhteisön jäsenille.

Joulun viettoa Keniassa ja Sambiassa

Saimme perheenä viettää seitsemän joulua lähetykentällä Keniassa ja tätä ennen seitsemän vuotta Sambiassa. Tyttöillä oli koulusta jouluaikana neljän viikon loma, joten jouluvalmistelujen tekemiseen oli hienosti aikaa. Joulun lähestyminen näkyi, kuului ja tuoksui kodissamme monin tavoin, sillä tytöt ovat innokkaita leipojia ja askartelijoita.

Suomen Turussa

Internet-yhteyksien parantuessa saimme aloittaa jouluun rauhoittumisen ”Suomen Turussa” joulurauhan julistuksen kuunnellen. Tämän jälkeen söimme hieman pelkistetyn jouluaterian, jossa maissi ja myskikurpitsalaatikko maistuivat yhtä lailla rosollin ja perunoiden kanssa.

Alkuillasta osallistuimme kansainvälisen seurakunnan aattoharтаuteen. Se oli taitavasti ohjelmoitu, vuorotellen luettiin joulun sanomaan liittyviä Raamatun kohtia ja väliin laulettiin joululauluja. Näin mihin tahansa kirkkokuntaan kuuluva sai kokea itsensä tilaisuuteen täysin tervetulleeksi ja saimme kokea kristittyjen lämmintä yhteyttä.

Ilta pimeni seitsemän maissa. Tuolloin oltiin jo turvallisesti takaisin kotona. Sirkat sirittivät upeassa trooppisessa yössä. Tytöt polttivat pimeässä tähtisadetikkuja ja muistelimme Betlehemin tähteä, joka johdatti tietäjät Jeesuksen luokse.

Jokainen koululainen toi lahjan joulupukille

Joulupäivä alkoi Uhuru Highwayn kirkolla, yleensä tutulla ”Usiku, woyerawo”, Jouluyö, juhlayö, -laululla. Riemullisen jumalanpalveluksen jälkeen saimme kotona ihastella, millaisia lahjapaketteja koristellun tekokuusemme alle oli jälleen ilmaantunut. Monet nimikkoseurakunnat ja lähetyksen ystävät uskollisesti jaksoivat muistaa meitä vuodesta toiseen. Tästä olemme kiitollisia.

Suuresti iloitsimme, että tyttöjen jouluvalmisteluihin sekä Keniassa että Sambiassa liittyi luontevasti muille jouluilon tuottaminen, ei niinkään oman lahjatoivelistan valmistaminen. Sambian koulussa oli hieno perinne. Kouluun saapui ennen joulua joulupukki, jolle jokainen koululainen sai tuoda lahjan. Nämä lahjat jaettiin mm. sairaaloissa jouluaan viettävälle vähäosaisille lapsille. Samoin Keniassa koululla järjestettiin erilaisia joulukeräyksiä, joissa reppu tai ämpäri täytettiin ruoalla ja lahjoitustavaroilla ja nämä jaettiin vähäosaisille slummien lapsille. Tytöt olivat mukana sairaaloissa ja slummeissa jouluiloa eteenpäin viemässä. Tämä vähäosaisten auttaminen jatkuu tyttöjen joulussa täällä Suomessakin. Tätinsä kanssa tytöt ovat valmistaneet lähes 100 Patmos-kenkälaatikkolahjaa tänäkin jouluna.

Raskain taakka on kannettu

Jokainen joulumme Keniassa ja Sambiasa olisi oman kirjoituksensa arvoinen. Jokaisesta joulusta meillä on lämpimiä, rakkaita muistoja. Jos yksi pitäisi tähän kuitenkin tiivistää, olisi se viiden vuoden takaa.

Saimme viettää kolmatta adventtia pienessä maasai-seurakunnassa. Sunnuntaiaamuna ennen jumalanpalveluksen alkua katseemme kiersi tätä pientä vaatimatonta kylää. Satu mietti, millaista oma elämäni olisi ollut, jos olisinkin syntynyt tähän kylään. Länsimaisesta näkökulmastani katsottuna elämä tässä kylässä ei olisi tarjonnut minulle juuri mitään. Todennäköisesti olisin kouluttamaton, lukutaidoton nainen, suurperheen äiti. Kädet olisi täynnä työtä hoitaessani perhettä ilman juoksevaa vettä tai sähköjä. Kiitollinen oli mieleni, että olen saanut käydä koulua, opiskella, valmistua ammattiin, kasvaa aikuiseksi naiseksi omia päätöksiä elämässäni tehden.

Kenian ja Sambian jumalanpalveluksissa kuorojen esiintyminen on

tärkeällä sijalla. Maasai-seurakunnankin jumalanpalveluksessa esiintyi kuoro. Tällä kertaa se oli oikea sekakuoro, isoäiti-ikäisistä pieniin lapsiin asti. Koko pieni kirkkosali kaikui ylistystä Jumalalle.

Mistä tuo ylistys, kun ulkoisesti katsottuna elämä kylässä on vaativaa ja raskasta? Joulun sanomasta ylistys nousi. Jumalan Poika, Jeesus, syntyi tallin seimeen meidän Vapahtajaksemme. Katson Maasai-isoäidin riemusta loistavia kasvoja. Elämän taakka voi olla raskas, mutta se raskain taakka, syntivelkamme, on jo kannettu. Jeesus kantoi ristille kaikki syntimme ja sovitti ne verellään. Jeesus aukaisi meille tien Jumalan yhteyteen ja Taivaan kotiin. Ja hän on luvannut kantaa elämämme taakkoja kanssamme. ”Riemulaulut soikaa, Taivas auki on!” (Siionin kannel 62)

Vapahtajamme Jeesuksen siunaamaa ja rauhoittamaa joulujuhlaa kaikille toivottaen!

Satu ja Jorma Arkkila

Joulun sanomasta nousi ylistys.

On syntynyt Vapahtaja!

Luukkaan evankeliumin jouluevankeliumista (Luuk 2:1-20) muutama asia.

Jouluevankeliumin alussa mainitaan kaksi tuon ajan tunnettua henkilöä – keisari Augustus ja Syyrian käskynhaltija Quirinius. Kerrotaan verotuksesta, Joosefista ja hänen kihlatustaan Mariasta, matkasta Betlehemiin ja lapsen syntymästä. Oli yö ja paimenet vartioivat lammaslaumaa. Ja Jumala toimi tuossa maailmassa.

Jumala toimii nytkin maailmassa, jossa on presidenttejä, ministereitä ja kenraaleja, jossa tehdään päätöksiä ja nämä vaikuttavat moniin ja jossa useimmat elävät tavallista elämää. Jumala ei ole kaukana tähtien takana vaan lähellä. Hän tekee tekojaan ja toteuttaa suunnitelmiaan tässä maailmassa, jossa elämme.

On sanottu, ettei kristinuskon ydin ole viisaudet ja ajattomat totuudet – niitäkin uskossamme kyllä on – vaan Jumalan toiminta ja teot tässä maailmassa. Miten hyvä uskoa Jumalaan, joka on, elää ja toimii lähellä minua ja meitä.

Enkeli kertoi, että Betlehemissä on syntynyt Vapahtaja. Tuon ajan hallitsijoita saatettiin kutsua tällä arvonimellä tai he vaativat, että heitä tuli kutsua vapahtajaksi tai pelastajaksi.

Kukaan ihminen ei kuulu noin korkealle. Eikä edes jonkin verran toisten yläpuolelle. Olemme kaikki samalla tasolla – kaikki Jumalan luomia, kaikki syntisiä ja kaikki Jumalan kanssa sovitettuja. Kukaan ihminen ei ole pelastaja, jos pelastumiselle tarkoitetaan, miten käy tämän elämän jälkeen. Kukaan ihminen ei voi pelastaa edes itseään. Mutta Jeesus on Pelastaja. Hänelle kuuluu tämä arvonimi ja hän on kaiken ja kaikkien yläpuolella.

Enkeli kutsui vastasyntynyttä myös Kristukseksi ja Herraksi. Jumalan lupaus toteutui, koska hänen lupauksensa eivät jää toteutumatta. Jeesus on Messias, kreikaksi Kristus, luvattu Kuningas. Meidän Vanha testamenttimme kutsuu Jumalaa Herraksi. Jouluevankeliumissakin muutama jae enkelin sanoja aiemmin puhutaan Herran enkelistä ja Herra kirkkaudesta ja tarkoitetaan Jumalan enkeliä ja Jumalan kirkkautta.

Herra – siis Jumala – oli syntynyt Betlehemissä. Taivaan ja maan Herra oli tullut ihmiseksi. Miten vaikea tätä on ymmärtää. Mutta sen voimme käsittää, mitä tämä merkitsee: voimme tuntea Jumalan, koska näemme hänet Jeesuksessa.

Luukkaan jouluevankeliumissa kerrotaan, että pelko valtasi paimenet ja heille sanottiin: ”Älkää pelätkö!”

Tuskin he olivat ennen nähneet mitään tuollaista – kirkkaus, joka valaisi pimeyden, ja enkeli – ja ennen kokematon usein pelottaa. Mutta varmaankaan pelko ei johtunut niinkään tästä. Luultavasti se pelotti, että paimenet tajusivat olevansa lähellä Jumalaa, jopa Jumalan piirittämiä. Heidän luokseen tuli Herran enkeli ja Herran kirkkaus ympäröi heidät. Paimenet varmaan tiesivät, että Jumala on pyhä ja vihaa syntiä. Ja he ovat syntisiä ihmisiä ja ansainneet tuomion Jumalalta. Ehkä he ajattelivat, että nyt he saavat ansaitsemansa, ja se pelotti. Mutta eivät saaneet, koska oli syntynyt Vapahtaja.

Meillekin sanotaan: Älkää pelätkö. Ja se tarkoittaa varsinkin, ettei tarvitse pelätä kadotustuomiota, koska on Vapahtaja. Olemme ansainneet

tuomion mutta Jeesus on Pelastaja. Ei tarvitse ansaita ja yltää korkealle. Jumala antaa lahjana ja tuo lahjansa – anteeksiantamuksen ja pelastuksen – alas luoksemme.

Taivaallinen sotajoukko ylisti Jumalaa ja toivotti rauhaa. Kunpa rauha tulisi sinne, missä soditaan. Varmaan enkelit tarkoittivat myös rauhaa Jumalan kanssa. On Vapahtaja, Jumala on antanut ja antaa anteeksi ja siksi ihminen voi elää Luojansa yhteydessä ja sovussa hänen kanssaan.

Rauha Jumalan kanssa voi vaikuttaa ihmisten välisiin suhteisiin: jos on rauha, jota tarvitsemme ja kaipaamme eniten, miksi kiistellä, pitää vihaa tai sotia toisen ihmisen kanssa?

Jari Rankinen

Muistoja kappelistimannin polulta – ja vähän sen varreltakin

Valmistuin kanttori-urkuriksi Sibelius-Akatemiasta keväällä 1983. Sley etsi musiikkisiihteeriä, ja sisälähetysiihteeri Pekka Kiviranta kehotti hakemaan toimeen. Tehtävä kiinnosti, herätysliike ja toiminta olivat tuttuja lapsuudesta ja opiskeluaajoilta. Halusin jatkaa opintoja Akatemiassa, joten työpaikka Stadissa kiinnosti. Panin paperit sisään – enkä suinkaan ollut paras hakija! Satuun vain olemaan ainoa, ja Sley'n pomot tyytyivät - tai ”ryytyivät” - siihen.

Työhön kuului mm. Evankelisten Musiikkimessujen järjestely, bändikoulutusta, Sley'n vuosijuhlien musiikki, nuotti- ja äänitejulkaisu-toiminta tuottajana ja muusikkona, yhteydenpito yli 20 paikalliskuoroon, kuoro toiminnan koordinointi ja organisointi ja myöhemmin laulunjohtaja- ja kuorokoulutus. Kuoro toiminnasta tuli sydämen asia, niin hieno oli kuorodivisioonamme! Sen historia osoitti, että monet uskolliset ja parhaat kuorojemme laulunjohtajat olivat kyvykkäitä harrastajia, harva heistä oli ammattimuusikko. Heitä sekä laulajia kannatti alkaa kouluttaa! Kursseja pidettiin Karkussa kahdesti vuodessa. Helsingin Evankelisten kuoron luotsin tehtävät syksystä 1984 alkaen pitivät onneksi hengissä muusikkona. Joskus silti kaipasin ”omaan” kirkkoa. Konttorikarkuri-kanttori-urkurista uhkasi tulla konttori-urkuri, pääsoittimena puhelin.

Kappelistimanniksi ”omaan” kirkkoon – muistoja soittimista

Kirkon soittimet ovat kanttorin vastuulla. Kallion Rukoushuoneen remontin Pyhän Sydämen kappeliksi kruunasi Ruotsista hankitut Setterquist-urut. Ne oli rakennettu Dagsbergin kirkkoon vuonna 1890, purettu 1957, ja olivat vuosikymmeniä varastoituna. Ruotsin valtion Museoviraston venttilupa edellytti urkujen kunnostamista käyttöön. Urkutarkastaja Axel Unnerbäckin nähtyä urut kappelissa hän hämmästeli, kuinka hyvin ne sinne sopivat.

Bechstein-flyygelimme on rakennettu Berliinissä vuonna 1911. Jugend-tyylisenä fyygeli sopii hyvin kappeliin. Soittimen tuonut kuljettaja kertoi nähneensä samanlaisen kuluneine kansineen Katajanokalla vanhassa kerrostalossa, jossa eräs merkittävä suomalainen musiikkivaikuttaja asui. Kyseessä saattoi olla sama soitin.

Ennen kappeliin pääsyä Bechstein oli stadilaisella iskelmälaulajalla, jonka puoliso antoi lopulta vaihtoehdot: joko hän tai fyygeli lähtee. Hella-Musiikki sai soittimen, peruskorjasi sen Rajamäen tehtaalla, jossa mm. pianotaiteilija Erik T. Tawaststjerna testasi sen. Fyygeli oli laatusoitin, edullinen, ja vaikutti tyyliltään ja soinniltaan kappeliin sopivalta. Radion sinfoniaorkesterin pianisti Jouko Laivuori testasi sen liik-

keessä ja piti sitä soinniltaan kirikkaana ja raikkaana, poiketen nykyisistä flyygeleistä miltei ”periodisoittimena”, sillä nykyisen kaltaisia flyygeileitä alettiin valmistaa vasta 1860-luvulta alkaen.

Ja kappelin tekniikasta

Äänentoisto oli haaste! Kappelin ”katedraaliakustiikan” jälkikaiku on noin 5 sekuntia, katto noin 9 metriä korkealla, seinät betonia, lasia ja lastulevyä. Sali on neljän muotoinen, mutta ääni tuotetaan yhdestä kulmasta. Ääniaallot kimpoilevat siksi vähän arvaamattomasti.

Ensiksi asennettiin pienet aktiivikaiuttimet alttarin ja kuorin katon rajaan pinoiksi kahden puolen alttaria ja suunnattuina kirkkosaliin. Ei toiminut hyvin. Ja äänentoistoon kantautui poliisien- tai taksien laitteista radiopuhelinviestejä! Sitten tilattiin iisalmelaiselta, kirkkojen äänentoistoon perehtyneeltä firmalta uusi järjestelmä, josta muistona katossa yhä roikkuu kaiutin. Tämän oli puhe toistaa varsinkin puhe hyvin. Ei ollut hyvä!

Päädyimme Antti Eväsojan kanssa siihen, että systeemin pitäisi toistaa hyvin sekä musiikki että puhe, koska kappelissa järjestettiin Antti-kitaristin vetämänä Siikkari-bändimessuja. Testeissä valikoitui musiikille optimoitu järjestelmä: jos se toimii musiikissa, toimii se myös puheäänentoistossa. Ja toimiihan se, tähänastisista parhaiten!

Kappelin messut järjestetään, vaikka mitä muuta toimintaamme jouduttaisiin karsimaan.

Kappelin kattokruunuissa ja lampeteissa ei ole varjostimia, vain hehkulamput, joista monet olivat jo palaneet. Valaistusinsinööri, kappelin ystävä Jaakko Ketomäki ehdotti ja valmisteli lamppujen vaihdon isompiin ja kestävämpiin. Haasteena oli keskikruunu noin 9 metrin korkeudella: alun perin alas laskettava kruunu on ankkuroitu katosta kiinteästi roikkuvaksi. Lamppujen vaihtamiseksi rakennettiin siksi tosi järeät tellingit, joilta asentaja ulottui kruunuun!

”Äläkää vaipuko tylsyythen” – toimikaa!

1990-luvun lopulla Sleyssä saneerattiin mm. vähentämällä väkeä. Suur-Helsingin piiriin jäi vain yksi työntekijä, kanttori, jaetulla 40 %:n työajalla, loput 60 % oli valtakunnallista musiikkityötä! Niinpä Kotimaantyyön johtaja Lasse Nikkarikoski joutui kysymään kanttoria piirinjohtajaksi ”muun työn ohessa, noin 2 vuodeksi”. Kanttori mietti ensin, todeten sitten, että ”ei kai tässä muu auta” ja vastasi Lasselle: ”No, ainakin rukouselämä vilkastuu!” Sovitut kaksi vuotta venähti kymmeneksi.

Helsingin seurakuntayhtymä karsi Sleyltä 2000-luvun alussa lähetystyön budjettimäärärahat, 600 000 euroa. Järjestimme vastuunkantajille ideaillan, ja lopputuloksena oli, että kappelin messut järjestetään, vaikka mitä muuta toimintaamme jouduttaisiin karsimaan. Messujen lisäksi on järjestetty Kappeli-iltoja padre Heikki Haatajan ideoimana, ennen joulua Joululaulujen ilta, joka on radioitu Deissä joulun aikana. Kuoro on järjestänyt Ristinjuhlan pitkäperjantaisin. Lämmin

Musiikki on soinut kappelilla runsaana!

muisto niistä on Heinrich Schützin pienoispassio Jeesuksen seitsemän sanaa ristillä, josta toistaiseksi viimeisintä eräs Radion Kamarikuoron tenori luonnehti parhaaksi tästä passiosta kuulemistaan esityksistä!

Musiikki on soinut kappelilla runsaana! Ahti Kuorikosken kokoama vanhan kirkkomusiikin kuoro Nova Cantica harjoitteli siellä vuosikaudet, kuten myös entisistä Sibelius-lukiolaisista syntynyt Addiktio-kuoro. Joulun alla konserttitarjonta on ollut runsasta, mm. Philomela ja KYN, Kauppakorkeakoulun Ylioppilaskunnan Laulajat, ovat olleet säännöllisiä joulukonserttoijia. Vastineeksi kuorot ovat kohtuullisen vuokran lisäksi avustaneet messumusiikissa.

Myös vuosina 2000–2008 järjestettyjen, neljän eri musikaalin harjoitukset ja puvustustalkoot pidettiin kappelilla. Harjoitukset ja kiertueet järjestettiin Karkun opiston kursseina, joihin saatiin merkittävä valtionapu. Tärkeä traditio, jouluateria, syntyi kiitollisuudesta kappelin ja piirin vapaaehtoisjoukolle sekä seurakuntien yhteistyöhenkilöille.

Kappelin toiminnan avainhenkilöitä ovat myös suntiot ja apusuntiot. Edesmennyt, legendaarinen ensimmäinen pääsuntio, maallikkosaarnaaja Tuure Rämö koulutti monta seuraajansa. Vaikuttavimpia heistä oli lämpimällä, mutta lujalla otteella tehtävää pitkään hoitanut Ilkka Heiskanen. Ilkan huumorista muistuu tilanne, jossa hän esit-

täytyi uudelle vierailijalle: ”Tervetuloa, olen Ilkka Heiskanen, päivähtimestari! Vahdin, että kaikilla tulijoilla on pää paikallaan!”

**”Se, joka epäillen katseli vaatimatonta alkua, on iloitseva nähdessään viimeisen kiven Serubbaabelin kädessä.”
(Sakarja 4:10)**

Jopa kappelin yhteen Jukka-palmuun liittyy muisto. Alettuaani työt Sleyssä hankin konttoriini pari viherkasvia, mm. Kauppatorin kukkakauppiaalta pienen, vaatimattoman Jukka-palmun.

Naispuolinen työtoveri nau-rahti: ”Ei onnistu, yritin tuollaista itsekin, ja se kuihtui!” Kun Jukan latva muutamien vuosien kuluttua tavoitti katon, vein sen Luther-saliin, jossa oli reilusti tilaa. Kun salin katto tuli vastaan, vein sen Sydikselle. Siellä kyllä olisi tilaa! Vuosien jälkeen suntiot Elina ja Esko Vanhanen ehdottivat palmun leikkaamista, kun ruukku - tai saavi - ei tahtonut pysyä pystyssä. Siistiksi lyhennettynä, rakkaudella hoidettuna on Jukka edelleen yhtenä palmuista viheriöittävässä alttarin tienoona.

Kappelin messuyhteisö syntyi pienestä alusta. Olen kiitollinen Taivaan Isälle saatuani olla mukana sen kasvaessa, yhtenä sen vähimmäistä palvelijoista, ja saatuani palvella kirkkokansaa musiikilla. Sykähdyttävää on ollut pyhästä toiseen seurakunnan veisuu!

Miksi kutsun itseäni kappelipe-limanniksi, jää tuskin epäselväksi, kun kuulee ajoittaista ”irrotteluani” milloin urkujen, milloin kitaran kimpussa. Samoin olen kiitollinen työvuosistani,

kaikista tehtävistäni Sleyssä, työtovereista ja tapaamistani ihmisistä! Toista näin monipuolista kanttorin toimenkuvaa ei hevin löydy, tarinoita ja muistoja riittäisi.

Kunnia ja kiitos kaikesta kuuluu yksin Jumalalle!

Kullervo-kanttori, kappelipelimanni

Jouluajan konsertit ja muut musiikkitilaisuudet Pyhän Sydämen kappelissa

La 26.11. klo 18 Armas Maasalon adventtivesper,
Pekka Huhtinen ja Helsingin Evankelinen Kuoro

Ti 13.12. klo 19 Elävien Kivien joulukonsertti,
konsertin jälkeen glögiä

Ke 14.12. klo 19 Naiskuoro KYN:n joulukonsertti

To 15.12. klo 18 Joululaulujen ilta, laulamme yhdessä

Vamos camino - käy tietäsi eteenpäin

Voimakas ukkosen jylinä, tauoton salamointi, läpitukeva rankkasade ja lämpöä vain 18°C. Harteilla 5 kg:n rinka ja työvuosien uupumus. Lisäksi olin korona-altistunut. Tätä matkaa olin odottanut 20 vuotta, mutta meneekö kaikki pieleen heti alkuunsa? Huolta, murhetta ja pessimistinen asenne – tämä oli lähtötilanne.

Kohti 1000-vuotiaasta katedraalia

Portugalin Porton katedraalin sunnuntai- ja viikkokäynnin päättyi uusien pyhiinvaeltajien matkaansuunaamiseen. Kun kirkon ikivanhat kaariovet aukesivat, alkoi aurinko paistaa. Se paistoi joka päivä tulevan kahden viikon ajan. Edessä oli 300 km kaunista Atlantin rantaviivaa myötäilevää reittiä. Päämääränä oli Galician itsehallintoalue Espanjassa ja siellä Santiago de Compostelan liki 1000-vuotias katedraali.

Monet tiet vievät Santiagoon (Sant Iago eli Pyhä Jaakko), Jaakob Sebedeuksen pojan oletetulle haudalle. Useat kiehtovat legendat kertovat siitä, miten hänen maalliset jäännöksensä päätyivät Galiciaan. Hän oli yksi Jeesuksen opetuslapsista ja evankelista Johanneksen isovelji. Jeesus kutsui kallempia lastajaveljeksi ukkosenjylinän pojiksi. Jaakob oli innokas lähetyssaarnaaja ja ensimmäinen apostoli, joka kärsi marttyyrikuoleman (Apt 11:2) vuonna 44.

Tie muuttaa kulkijaa

Kokeneelle vaelluskaverilleni, sisarel- leni, tämä oli jo kolmas pyhiinvaellus mutta ensimmäinen kerta Portugalin rantareittiä etelästä pohjoiseen. Syitä caminolle lähtemiseen on yhtä monta kuin lähtijää. Monet lähtevät pyhittäytymään, sytyttämään rukouskynttilän poisnukkuneiden rakkaiden muistoksi, tekemään irtiotta menneestä, kuntoilemaan, hakemaan kokemusta, yksinäisyyttä tai kansainvälistä yhteenkuuluvuutta. Oli matkaan lähdön syy mikä tahansa, tien kulkeminen vaikuttaa jokaiseen eri tavalla ja usein omien odotuksien vastaisesti. Tie yllättää ja muuttaa kulkijaansa pysyvästi. Vaellus ei siten oikeastaan pääty Santiago de Compostelaan, vaan se alkaa sieltä.

Olisimme voineet varata turvallisen pakettimatkan, johon kuuluvat opas, tarkat kartat joka päivälle, majoitukset, ateriat ja rinkan kuljetus. Mutta omatoimimatka tarjosi meille kaiken, mitä pyhiinvaeltaja tarvitsee: rakkoja, janoa, hikeä, uupumusta, rauhaa, kau- neutta, kanssavaeltajan, naurua, onnea, paikallisia ruokalajeja ja hyviä yöunia. Matkan varrella yövyimme joskus pyhiinvaeltajille tarkoitetuissa yhteisöllisissä ryhmämajoituksissa, joissa olimme iäkkäimpiä suihkuun jonottajia ja kerrossänkyyn kiipijöitä. Siksi majoituimme enimmäkseen rauhallisissa pikkuhotelleissa. Emme varanneet etukäteen majapaikkoja ja aina löytyi katto pään päälle. Emme ladanneet

kännykkään appeja tai navigaattoreita ja aina löysimme lopulta perille tienvierillä olevia simpukkamerkkejä ja nuolia seuraten.

Älä murehdi niin paljon

IltaMESSUT, matkarukoukset ja viilentävät tauot pikkukylien kirkkoissa nousivat satojen vuosien pyhiinvaeltajien traditiota. Polkujen askeleista kuluneet kivet ja tien reunoille pystytetyt ristit loivat perspektiiviä aikakäsitykseen – ihmisen elämän lyhyteen ja Jumalan iankaikkisuuteen.

Maisemat eivät pettäneet odotuksia, tuoret sardiinit maistuivat ja merelliset auringonlaskut tekivät sanoin kuvaamattoman kiitolliseksi elämän lahjasta. Lämpötila oli välillä 38°C, mutta mitään ongelmia ei tullut. Kaikki murehtimiseni ja huoleni osoittautuivat täysin tarpeettomiksi.

Jaakobin haudalla tuntui uskomattomalta; tämä on saanut olla oikeasti Jeesuksen seurassa ja hänen opetuslapsenaan. Ja niinpä camino antoi minun loppuelämäni tämän: älä

Tuoret sardiinit maistuivat ja merelliset auringonlaskut tekivät sanoin kuvaamattoman kiitolliseksi elämän lahjasta.

Pyhiinvaelluksesi kulkee kohti Häntä, joka on Tie, Totuus ja Elämä

murehdi niin paljon, tie vie ja asiat kyllä järjestyvät; Jeesus on kanssasi joka päivä matkallasi Taivaaseen. Ole siunattu, kun etsit totuutta ja teet elämästäsi pyhiinvaelluksen, joka kulkee kohti Häntä, joka on Tie, Totuus ja Elämä.

Sari Mäkimattila

Maailman suurin kertomus

Joulukertomus on maailman kerrotuimpia tarinoita. Joka vuosi se vaihtelee tuttua, mutta jälleen uutena lauluihin, tarinoiden, näytelmiin, hartauksiin. Minäkin olen jo työni puolesta kirjoittanut lukuisia kertomuksia tallissa syntyvästä lapsesta, jolla on vain heinät vuoteena. Välillä on näkökulma paimenpojan, välillä enkelin. Yhtenä vuonna kirjoitin ylpeästä kukosta, joka luuli olevansa tallin herra.

Jo Raamatusta löytyy useampi näkökulma tuohon maailmaan järjestyksensä tapahtumaan. Matteus kertoo Joosefin tarinan, Luukas Marian. Johannes luo runokuvan pimeydessä loistavasta valosta. Kuinka ei siis Raamatun kirjoittamisen jälkeenkin löytyisi joulusta yhä uusia näkökulmia?

Tarina on ikiaikainen tapa kertoa tapahtuneista asioista niin, että niihin tulee mieli ja järjestys. Jo kun kerron kaverille eilisestä päivästäni, kerron tarinaa. Se voi olla komedia tai tragedia tai vaikeuksista voittoon, vaikka päivä olisi yksi ja sama. Oikeastihan eilinen päiväni on

ollut loputon sarja ”tässä ja nyt” -hetkiä, jotka voin kutoa toisiinsa lukemattomin eri tavoin. Eikä minun eilisesäni ollut edes mitään kovin ihmeellistä.

Joulun tarina kokoaa yhteen jotakin paljon järjestyttävämpää. Joulun todellisuudessa maanpäällinen ja taivaallinen kohtaavat ihmisjärjelle käsittämättömällä tavalla. Maa lyö taivaalle kättä. Jumala syntyy ihmiseksi toteuttamaan suurta pelastussuunnitelmaansa. Vastasyntynyt vauva on suurin, jota enkelitkin kumartavat, ja eläimet saavat todistaa tuota kaikkea aitiopaikalta. Ei ihme, että noissa aineksissa riittää pureskeltavaa vuosi vuoden jälkeen.

Emmekä ole vielä kuulleet kaikkea joulusta! Siksi on jälleen aika asettaa joulun tarinoiden äärelle ja iloita niiden ytimeä, siitä, että Jumala tuli ihmiseksi - minun takiani - ja vaikuttaa maailmassa edelleen - minun luonani. Kunnes eräänä päivänä maa ja taivas lyövät jälleen kättä.

Eeva Johansson

Kyselyn tuloksia

Syyskuussa Pyhän Sydämen kappelissa toteutettiin palautekysely. Palauteen saattoi antaa nimettömänä netissä tai täyttämällä paperisen palautekaavakkeen. Kysymyksiä oli yhteensä 20 ja 113 täytti kyselyn. Suuri kiitos vastanneille. Tässä muutamia nostoja kyselystä.

Pyhän Sydämen kappelin toimintaan vaikeana korona-aikana oltiin varsin tyytyväisiä. Erityisenä tärkeinä pidettiin ehtoollishetkiä, joita järjestettiin suuri määrä ja joihin sai kokoontua kulloistenkin rajoitusten maksimimäärä, sekä messujen lähettämistä netissä ja radiossa. Kysymykseen ”Miten Pyhän Sydämen kappeli suoriutui mielestäsi korona-ajan vaikeuksista” annettujen pisteiden keskiarvo oli 4,70 (minimi 1,00 ja maksimi 5,00). Samoin kappelin messujen lähetykset netissä ja radiossa saivat korkeat pisteet. Nettilähetyksille

annettujen pisteiden keskiarvo oli 4,51 ja radiolähetyksille 4,46.

Noin 75 % säännöllisesti ja usein kappeliin paikan päälle tulevista asuu 6-30 kilometrin etäisyydellä kappelista – ei siis aivan lähellä. Alle 20 % asuu lähempänä. Miten osaisimme paremmin kutsua kappeliin lähellä asuvia?

Aika paljon on heitä, jotka osallistuvat kappelin messuun miltei joka sunnuntai netin tai radion kautta mutta eivät koskaan tai juuri koskaan tule paikan päälle, vaikka asuvat kappelista alle 10 kilometrin päässä. Hienoa, että he ovat mukana laitteiden välityksellä, ja varmasti joukossa on heitä, jotka eivät voi lähteä kotoaan. Kuitenkin syytä kysyä, miten rohkaisimme ainakin silloin tällöin tulemaan kappelin ovesta sisään.

Melkein kaikki vastaajat kertoivat Pyhän Sydämen kappelin vahvuuksiksi turvallisen ja selkeän luterilaisen julistuksen. Vahvuuksiksi monissa vastauksissa sanottiin myös pyhäkoulu ja raamattukerho ja se, että kappelissa kokoontuu eri-ikäisten seurakunta. Kiitosta annettiin myös kirkkokahvista, joka tarjoaa

mahdollisuuden tavata, kohdata ja vaihtaa ajatuksia.

Noin 15 % vastaajista kertoi kappelin heikkoudeksi sulkeutuneisuuden ja heikon uusien huomioon ottamisen. Tämä on suuri ja tärkeä asia. Mitä voimme tehdä asian korjaamiseksi? Ainakin sen, että tervehdimme vähän vieraampiakin, kysymme, kuka olet tai mitä kuuluu, ja pyydämme samaan kirkkokahvipöytään.

Kyselyssä kysyttiin myös yleisarvosanaa Pyhän Sydämen kappelille. Se oli 4,60.

Tärkeää, että silloin tällöin teemme palautekyselyn. Olemme käyneet kyselyn tulokset läpi kappelin messuyhteisön johtokunnassa.

Jari Rankinen

**Pankkiyhteystiedot
Pyhän Sydämen kappelin
toiminnan tukemiseksi:**

Jumalan valtakunnan työ tarvitsee paitsi rukousta myös taloudellista tukea.

Lahjan Pyhän Sydämen kappelille voit antaa näillä tavoilla:

*MobilePaylla numeroon 15 373

*Netissä osoitteessa www.taivaallinenlahja.fi/pyhan-sydamen-kappeli

*Sleyn tilille FI13 8000 1500 7791 95 (Danske Bank)

saaja: Sley

viite: 10078 89200 41311 40515 tai

viesti: Pyhän Sydämen kappeli

Poliisihallituksen 10.9.2021 myöntämän rahankeräyslupan RA/2021/1127 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja toistaiseksi koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään vuoden kuluessa keräyksestä Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen työhön kotimaassa ja ulkomailla.

Adventtimyyjäiset

Ensimmäisenä adventtisunnuntaina 27.11. messun jälkeen Pyhän Sydämen kappelissa myyjäiset.

Kukin voi tuoda myytäväksi jotakin – esimerkiksi leivonnaisia tai pieniä arpajaisvoittoja. Voisitko leipoa vaikka pari pullapussia ja ottaa mukaa-si, kun tulet messuun? Ja messun jälkeen tuodut tuotteet myynnissä kappelin aulassa.

Myyjäisillä tuetaan Pyhän Sydämen kappelia ja Open Doors -järjestöä.

Yö kirkossa

Isien ja poikien yö Pyhän Sydämen kappelissa la 10. – su 11.12. Kouluikäiset yhdessä vanhemman kanssa.

Kokoonnumme kirkkoon lauantaina klo 18.
Illalla mukavaa tekemistä, hyvää syömistä ja sauna.
Aamulla syömmme aamupalan ja osallistumamme messuun.
Mukaasi tarvitset makuualustan, makuupussin ja tyynyn.

Yöstä kirkossa kerrotaan kappelin ilmoituksissa lähempänä tarkemmin.

Kappelin Kaikujen toimituskunta kiittää lehden lukijoita menneestä vuodesta ja toivottaa hyvää, siunattua joulua ja uutta vuotta 2023.

- Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valon. Niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, loistaa kirkkaus. ... Sillä lapsi on syntynyt meille, poika on annettu meille. Hän kantaa valtaa harteillaan, hänen nimensä on Ihmeellinen Neuvontuoja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen Isä, Rauhan Ruhtinas.

Kaisa Koponen, Jari Rankinen, Katariina Takala ja Jorma Tikkamäki

Joulun lapsi

Syntyi ralliin joulun Lapsi,
lapsen äiti, silkohapsi,
pientä uneen tuuditteli
kaukalossa keinutteli.

Mieheksi kun lapsi varttui
voimaa, viisautta karttui,
kulki tietään, muisti muita,
ruokki nälkäisiä suita.

Saavuttuaan uusiin kyliin,
Jeesus kutsui pienet syliin,
siunaten hän muisti näitä
leikkiviä, pörröpäitä

Monet sairaat avun saivat
paranivat kivut, vaivat,
itkevät sai lohdutuksen,
pahat henget karkotuksen.

Viimein puuhun ylennettiin
synnit päälleen sälytettiin.
Ristillä toi armahduksen
kuolemasta vapautuksen.

Pimeyteen valon koitto,
pääsiäisen suuri voitto
kertoo rakkaudesta taivaan,
pelastuksen saimme vaivaan.

Kodeissamme, kirkoissamme
soikoon virsi huuliltamme,
jouluumme se ilon antaa,
yli harmaan arjen kantaa.

Anneli Rätty

Lukijalle!
Mistä löydät jouluilon? Seimeltä.
Mistä löydät joulurauhan? Seimeltä.
Mistä parhaan joululahjan? Seimeltä.
Mistä löydät sinne tien? Jumalan sa-
nasta.

- Löytämisen riemua!

Toivoo Anneli Rätty

Perheutisia

Kastettu

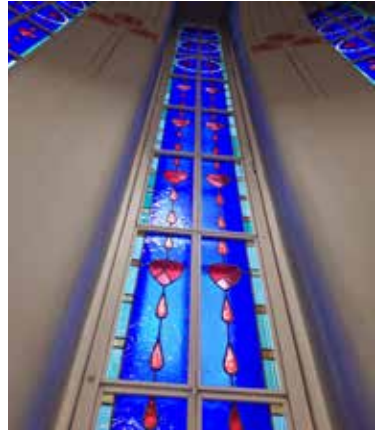
24.9.2022

Oddvar Trondsson Koivisto

1.10.2022

Daniel Matti Juhana Kytölä

”Minä olen sinut nimeltä kutsunut.” Jes. 43:1

Ajasta iankaikkisuuteen

Kari Kalevi Koivisto

s. 23.6.1946 Sievi

k. 5.9.2022 Espoo

”Opeta meille, miten lyhyt on aikamme, että saisimme viisaan sydämen.”
Ps. 90:12

Perheutisia (kastetut, avioliittoon vihityt ja ajan rajan ylittäneet) voi lähettää osoitteeseen jorma.tikkamaki@gmail.com.

KAPPELI-ILLAT PYHÄN SYDÄMEN KAPPELISSA (Kirstinkatu 1)

KEVÄT 2023

TORSTAINEN klo 18.15-19.30, kahvi alkaen klo 17.45

- *To 12.1. Kevätkauden aloitusseurat, Jari Rankinen
- *To 19.1. Keitä ovat messiaaniset juutalaiset? Uskovatko he kuten me? Mitä on Sley'n lähetystyö Israelissa? Ville Auvinen
- *To 26.1. Profeetta Elisa, osa 2, Pasi Hujanen
- *To 2.2. Sley täyttää tänä vuonna 150 vuotta. Mitä kaikkea noihin vuosiin sisältyy? Mitä meidän tulisi tietää Sley'n historiasta? Seppo Suokunnas
- *To 9.2. Fredrik Gabriel Hedbergiä kutsutaan evankelisen herätysliikkeen isäksi. Millainen mies hän oli? Mitä hän opetti? Seppo Suokunnas
- *To 16.2. Terveisiä Ugandasta. Millaisissa oloissa kristityt elävät siellä? Mitä saisimme oppia heistä? Jari Rankinen
- *To 23.2. Profeetta Elisa, osa 3, Pasi Hujanen
- *To 2.3. Miksi lausumme messussa Nikean uskontunnustuksen. Ja mitä siinä tarkoittavat nämä: Pyhä Henki, Herra ja eläväksi tekijä, joka lähtee Isästä ja Pojasta. Yksi, pyhä, yhteinen ja apostolinen kirkko. Yksi kaste syntien anteeksiantamiseksi. Pentti Marttila
- *To 9.3. Kolme vastausta harhoihin: Raamatun kaanon, uskontunnustus ja piispuus. Reijo Arkkila
- *To 16.3. Lauluilta. Laulamme Arkkikannelta ja Siionin kannel 2:ta. Kullervo Puumala
- *To 23.3. Profeetta Sakarja, Pasi Hujanen
- *To 30.3. Pyhän Sydämen kappelin messuyhteisön vuosikokous
- *To 13.4. Kristus nousi kuolleista. Ihanko oikeasti? Voiko sen todistaa? Juhana Tarvainen
- *To 20.4. Profeetta Aamos, Pasi Hujanen
- *To 27.4. Pyhitys – mitä se on? Miten pyhäksi kristityn pitäisi tulla? Aleksi Kuokkanen
- *To 4.5. Vastaako Jumala kaikkiin rukouksiin? Mitä rukous on? Miten minusta tulisi parempi rukoilija? Tapio Kiviranta
- *To 11.5. Kevätkauden päätösseurat, Sirkka-Liisa ja Pekka Huhtinen

Jumalanpalvelus sunnuntaisin ja muina pyhäpäivinä klo 11

Pyhän Sydämen kappelissa, os. Kirstinkatu 1, Kallio, Helsinki

Messu lähetetään netissä osoitteessa www.youtube.com/user/sleyfi/live
sekä sunnuntaisin Radio Patmoksessa.

Löydät Kappelin messun netistä myös siten, että kirjoitat googleen tai YouTuben hakuun ”Pyhän Sydämen kappeli” ja messun päivämäärän.

*Rukouspiiri ennen sunnuntain messua klo 10.30, kappelin aulassa viitta luokkaan, jossa rukouspiiri

*Saarnan aikana pyhäkoulu ja raamattukerho, kerran kuukaudessa saarna suunnattu myös raamattukerhoikäisille

*Messun jälkeen kirkkokahvit

Pvm		Liturgi	Saarnaaja
20.11.	Tuomiosunnuntai	Lauri Thurén	Lauri Thurén
27.11.	1. adventtisunnuntai	Jari Rankinen	Miika Auvinen
04.12.	2. adventtisunnuntai	Jari Rankinen	Martti Pyykönen
11.12.	3. adventtisunnuntai	Jari Rankinen	Markku Koivisto
18.12.	4. adventtisunnuntai	Pekka Huhtinen	Pekka Huhtinen
La 24.12.	Jouluyön messu	Marko Turunen	Marko Turunen
Su 25.12.	Joulupäivä	Jari Rankinen	Jari Rankinen
Ma 26.12.	Tapaninpäivä	Jari Rankinen	Pasi Hujanen
Su 01.01.	Uudenvuodenpäivä	Jari Rankinen	Antti Rusama
Pe 06.01.	Loppiainen	Jari Rankinen	Jussi Seppälä
08.01.	1. sunn. loppiaisesta	Jari Rankinen	Lauri Huhtinen
15.01.	2. sunn. loppiaisesta	Jari Rankinen	Reijo Arkkila
22.01.	3. sunn. loppiaisesta	Ville Auvinen	Ville Auvinen
29.01.	4. sunn. loppiaisesta	Jari Rankinen	Heikki Haataja
05.02.	Kynttilänpäivä, Riemumessu	Juhana Tarvainen	Jari Rankinen

Yhteystietoja

KAPPELIN KAIKUJEN TOIMITUSKUNTA

Päätoimittaja:

Jorma Tikkamäki
puh. 040 552 9754
jorma.tikkamaki@gmail.com

Toimittaja:

Katariina Takala
sknisula@gmail.com

Kappelin pastori:

Jari Rankinen
puh. 045 359 7772
jari.rankinen@sley.fi

Taitto: Kaisa Koponen

Etu- ja takakannen kuvat:

Pia Haataja

Jos tahdot keskustella pastorin kanssa, kappelin pastori Jari Rankinen on käytettävissä siihen. Voit sopia myös yksityisestä ehtoollisenviestosta hänen kanssaan, mikäli et pääse tai voi tulla messuun. Jarin puhelinnumero on 045 359 7772 ja sähköpostiosoite jari.rankinen@sley.fi.

KAPPELIN VASTUUNKANTAJAT

Kappelin pastori:

Jari Rankinen
puh. 045 359 7772
jari.rankinen@sley.fi

Suntiorinki:

Martti Simojoki
puh. 0400 434 100
suntio.psk@sley.fi

Kanttorikoordinaattori:

Eerika Halonen
eerika.a.halonen@gmail.com

Kahvitusvastaavat:

Susanne Pirttinen
puh. 040 969 5353
s.pirttinen@hotmail.com

Marja-Leena Korpinen
puh. 050 302 1690
marjaleenak@hotmail.com

Pyhäkoulu- ja

raamattukerhovastaava:

Kirsi Nummi
kirsi.s.nummi@gmail.com

**Jos osoitteesi muuttuu,
muistathan ilmoittaa siitä joko
jorma.tikkamaki@gmail.com
(puh. 040 5529754) tai
anna.poukka@sley.fi.**

*”Betlehem, pieni kaupunki, nyt yössä levähdät.
Ylläsi vaiti vartioi tähtien sikermät,
ja kujillasi loistaa Jumalan lupaus,
hengittää vuosisatojen toivo ja kaipaus.”*

Siionin Kannel 28:1